

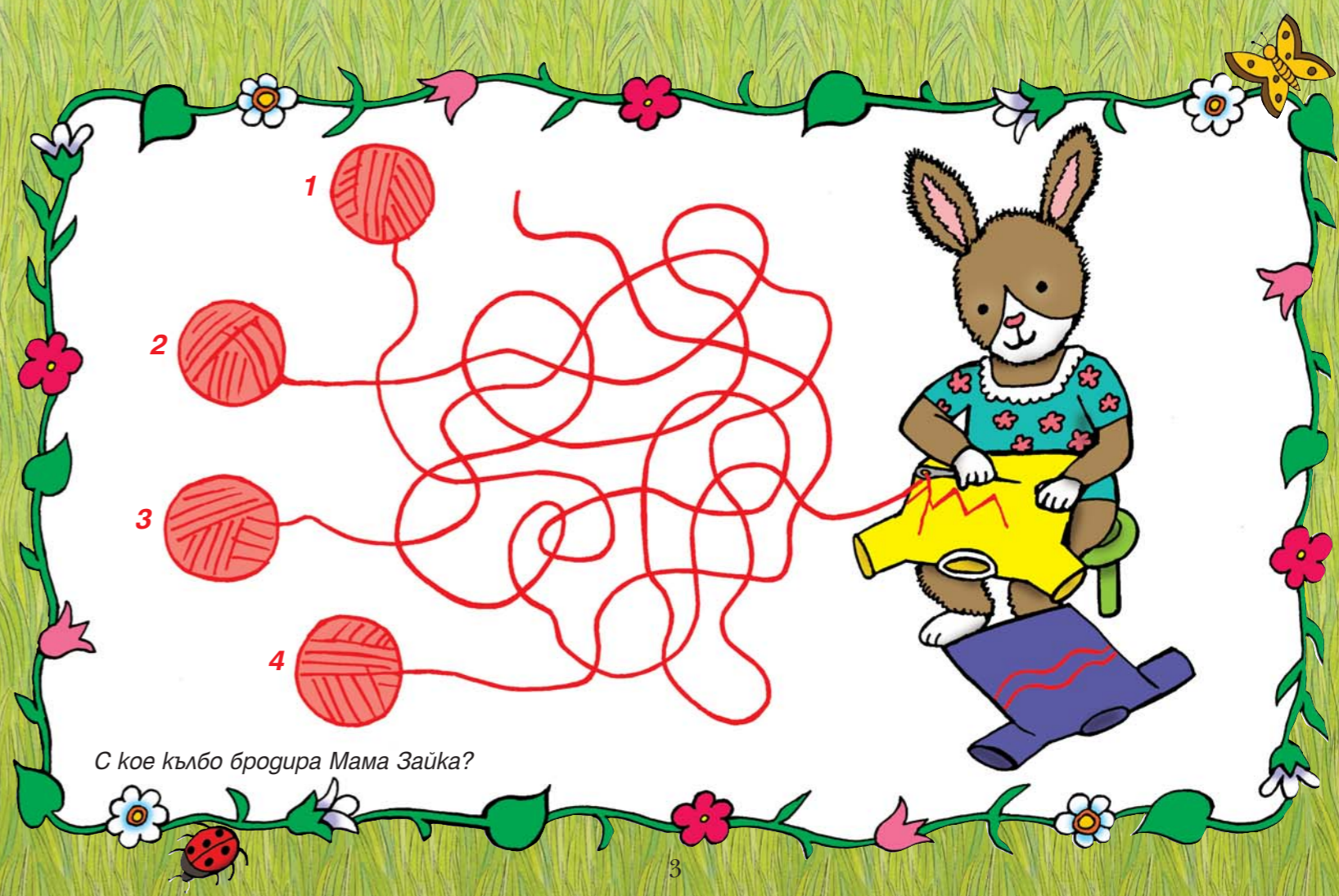
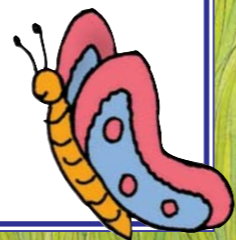

До Великден оставаше само един ден и всички бяха ужасно заети, и много, много бързаха. Мама Зайка беше разпръснала около себе си разноцветни конци и нижеше бог след бог, за да довърши празничните дрешки на малките зайчета.

Татко Зайко не беше у дома – рано сутринта той беше отишъл до зеленчуковата градина, за да избере най-хубавите зелки и моркови за великденския обяд.

Баба Зайка изплете красив венец от пъстри цветя и украси с него великденската кошница, а после застла дъното с млада зелена трева.

По-късно щяха да напълнят кошницата с великденски лакомства.

С кое кълбо бродира Мама Зайка?

Малките зайчета Клепоушко, Дългоушко, Сивка и Скокливка се вълнуваха много – щеше им се и те да се включат в подготовката на празника. Но с какво? Зайчетата се събраха в кръг и започнаха да мислят.

– Хайде да боядисаме яйца! – размърда уши Сивка.

– Ура! – завика Клепоушко. – Идеята ти е страхотна!

Ще боядисаме яйцата, след това ще ги скрием, а на Великден ще ги търсим!

– Да се залавяме за работа! – подскочи Скокливка.

– Не трябва да казваме на никого нищо за това! – предложи Дългоушко. – Представяте ли си изненадата на мама, татко и баба, когато сутринта на Великден започнем да търсим нашите яйца!

